

Sygn. akt X Ga 319/08

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2008 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu X Wydział Gospodarczy w
składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Janusz Kaspryszyn (spr.)

SSO Jolanta Bojko
SSR (del.) Marcin Soja

Protokolant: Dominika Olbert
po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2008 r. we Wrocławiu na
rozprawie

sprawy o zamówienie publiczne Gminy Kobierzyce

przy udziale Dolnośląskich Linii Autobusowych Sp. z o.o. we Wrocławiu, Konsorcjum - Sevibus
Polska Marcinkowski i Sip S.K.A. we Wrocławiu (lider), Bus Marco Polo Wratislavia 1992 Sp. z o.o.
we Wrocławiu

na skutek skargi wniesionej przez Dolnośląskie Linie Autobusowe Sp. z o.o. we Wrocławiu od
wyroku Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 18 września 2008 r. sygn akt KIO/UZP 924/08

I. oddala skargę,

II. zasądza od skarżącego Dolnośląskich Linii Autobusowych Sp. z o.o. we Wrocławiu na
rzecz zamawiającego Gminy Kobierzyce oraz Konsorcjum - Sevibus Polska
Marcinkowski i Sip S.K.A. we Wrocławiu (lider), Bus Marco Polo Wratislavia 1992 Sp. z
o.o. we Wrocławiu po 900 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania skargowego.

Sygn. akt X Ga 319/08

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 18 września 2008 r. Krajowa Izba Odwoławcza po rozpoznaniu na
rozprawie odwołania wniesionego przez Dolnośląskie Linie Autobusowe Sp. z o.o. we
Wrocławiu od rozstrzygnięcia przez zamawiającego Gminę Kobierzyce protestu z dnia
11 sierpnia 2008 r. przy udziale Konsorcjum Sevibus Polska Marcinkowski i Sip
S.K.A., Bus Marco Polo Wratislavia 1992 Sp. z o.o. we Wrocławiu, które zgłosiło się
do postępowania odwoławczego po

stronie zamawiającego oddaliła odwołanie Spółki Dolnośląskie Autobusowe,
obciążając ją kosztami postępowania oraz nakazała zaliczyć na rzecz Urzędu Zamówień

tanie

publicznych koszty w wysokości 4.064 zł z koty wpisu uiszczonego przez Dolnośląskie Linie Autobusowe. Nadto Kra owa Izba Odwoławcza wyrokiem nakazała dokonać zwrotu kwoty 15.936,0 zł z rachunku dochodów własnych Urzędu Zamówień publicznych na zecz

Dolnośląskich Linii Autobusowych.

W uzasadnieniu podane zostało, iż Gmina Kobierzyce prowadziła w trybie przetargu nieograniczonego postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego pn. "Transport zbiorowy w Gminie Kobierzyce między gminne Wrocław⁶-Kobierzyce" oraz że ogłoszenie o zamówienie zostało przekazane Urzędowi Oficjalnych⁷ publikacji Wspólnot Europejskich w dniu 13 czerwca 2008 r. oraz opublikowane w Dzienniku Urzędowy UE

2008/5116-154730 z dnia 17 czerwca 2008 r. Następnie wskazano, że w sierpniu 2008 r. Zamawiający zawiadomił wykonawców, którzy złożyli

niem 5
oferty

w przedmiotowym postępowaniu, o wyborze jako najkorzystniejszej złożonej oferty Konsorcjum Sevibus Polska Marcinkowski i Síp S.K.A. oraz Marco Polo Wrocław⁸ 1992 Sp z o.o. Zaś w dniu 11 sierpnia 2008 r. do Zamawiającego wpłynął protest Dolnośląskich Linii Autobusowych Sp. z o.o.

W proteście tym odwołująca się Spółka Dolnośląskie Linie Autobusowe zarzuciła Zamawiającemu naruszenie:

– art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych⁹

poprzez przeprowadzenie postępowania przez Zamawiającego w sposób niezapewniający zachowania uczciwej konkurencji oraz równego traktowania

wykonawców;

– art. 89 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych, poprzez nieodrzućenie oferty, której treść nie odpowiada treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia (SIWZ);

– art. 89 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych, poprzez nieodrzućenie oferty, która została złożona przez wykonawcę

podlegającego wykluczeniu z udziału w postępowaniu o udzielenie

zamówienia.

Strona odwołująca się wniosła o unieważnienie czynności wyboru

oferty najkorzystniejszej, odrzućenie oferty uznanej za najkorzystniejszą i

dokonanie ponownego wyboru najkorzystniejszej oferty z postanowieniem opiewającym przepisów ustawy. Nadto wskazano, że odwołująca się zamawiającemu¹⁰ naruszenie zasady jawności i uczciwej konkurencji nieujawnienie oferty

Konsorcjum w części bezpodstawnie utajnionej

ucila

wykonawcę-

przez

Do postępowania przystąpiło Konsorcjum Sevibus Marcinkowski i Síp S.K.A. oraz Bus Marco Polo Wrocław¹¹ 1992 Sp. z o.o. z¹² Polska

przez

żądaniem oddalenia protestów odwołującej się.

O.O. Z

Rozstrzygnięciem z dnia 19 sierpnia 2008 r. Zamawiający oddalił w

części protest Odwołującego z dnia 11 sierpnia 2008 r. w zakresie naruszenia art. 89 ust. 1 prawa zamówień publicznych poprzez nieodrzućenie Konsorcjum, ^oferty pozostałym zakresie Zamawiający protest ten uwzględnił jednocześnie oddalił w całości, a protest Odwołującego z dnia 7 sierpnia 2008 r.

Od tego rozstrzygnięcia Odwołujący wniósł odwołanie do Prezesa Urzędu Zamówień publicznych, w którym podtrzymał zarzuty i argumentację zawarte w proteście, jednocześnie wnosząc o unieważnienie Zamawiającego, ^J polegającej na wyborze najkorzystniejszej oferty w

przeprowadzonym postępowaniu przetargowym i nakazanie ponownego wyboru najkorzystniejszej oferty z poszanowaniem

w

ustawy.

dokonania

Także do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego przystąpiło Konsorcjum Sevibus Polska Marcinkowski i Síp. S.K.A. oraz Bus

przepisów

Marco Polo, Wrocławia 1992 Sp. z o.o.

Uwzględniając dokumentację z przedmiotowego postępowania o

udzielenie zamówienia publicznego oraz wyjaśnienia i oświadczenia postępowania odwoławczego, złożone w trakcie rozprawy Krajowa

b

Odwoławcza ustaliła i zważyła, co następuje.

on

Izba wskazała, że wobec cofnięcia przez Odwołującego zarzutu

Izba

naruszenia przez Zamawiającego przepisu art. 92 ust. 1 prawa Pzp, rozpoznała odwołanie w pozostałym zakresie, jak również zarzut i wniosek Odwołującego się dotyczący unieważnienia przedmiotowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na podstawie art. 191 ust. 3 Pzp, które Odwołujący się zawarł w piśmie procesowym wniesionym do Prezesa Urzędu

dnia 17 września 2008 r. i podtrzymał na rozprawie. Krajowa Odwoławcza stwierdziła, że zarzuty i żądania Odwołującego się nie zasługują na uwzględnienie.

Izba

Odnosząc się do zarzutu niezłożenia przez Konsorcjum dokumentu potwierdzającego, że nie zalega ono w płaceniu podatków i opłat Kr [owa Izba Odwoławcza zważyła, że zgodnie z definicją zawartą w art. 22 Prawa zamówień publicznych [pzp], pod pojęciem wykonawcy rozumieć osobę

a<

fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która ubiega się o udzielenie zamówienia

pkt 11
należy

publicznego, złożyła ofertę lub zawarła umowę w sprawie publicznego. Następnie Krajowa Izba Odwoławcza stwierdziła, że do jednostek organizacyjnych niebędących osobami prawnymi, którym usta a

zamówienia

przyznaje zdolność prawną, stosuje się przepisy o osobach prawnych, w tym

d

art. 33[1] k.c. w zw. z art. 14 Pzp taką jednostką organizacyjną niebędącą osobą

prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną jest również spółka komandytowo-akcyjna, która zgodnie z art. 8 § 1 w zw. z art. 4 § 1 k.s.h., jako spółka osobowa, może we własnym imieniu nabywać prawa, w tym własność nieruchomości i inne prawa rzeczowe, zaciągać zobowiązania, pozywać i być pozywana. W postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego wykonawca

jest spółka komandytowo-akcyjna, a nie poszczególni jej wspólnicy (komplementariusze i akcjonariusze). Zaskarżając z art. 24 ust. 1 pkt 3 Pzp wynika jednoznacznie, że warunek udziału w postępowaniu dotyczący niezalegania z uiszczeniem podatków, opłat lub składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne, z wyjątkiem przypadków, gdy uzyskali oni lub przewidziane przez zwolnienie, odroczenie, rozłożenie na raty zaległych płatności w tym wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu, odnosi się do wykonawcy. Wykonawcą natomiast w przedmiotowym postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego jest Spółka komandytowo-akcyjna Se Polska Marcinkowski i Syp, która o ubiegającą się o udzielenie zamówienia wspólnie z wykonawcą Bus Marco Polo Wrocław 1992 Sp. z o.o., a nie jej wspólnicy. Krajowa Izba Odwoławcza wyjaśniła, że z treści tego wynika obowiązek wykazania się przez Spółkę, a nie przez jej wspólników, spełnieniem warunków niezalegania z uiszczeniem podatków. Nadto Krajowa Izba Odwoławcza zważyła, iż brak jest podstaw do ewentualnego żądania przez zamawiającego świadczeń o niezaleganiu z uiszczeniem podatków przez wspólników spółki

komandytowo-akcyjnej. Zgodnie bowiem z art. 25 ust. 1 zd. postępowaniu o udzielenie zamówienia, zamawiający może od wykonawców wyłącznie oświadczeń lub dokumentów niezbędnych do Pzp,

— dać

przeprowadzenia postępowania. W ocenie Krajowej Izby Odwoławczej z przepisu tego oraz z § 1 ust. 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 maja 2006 r. w sprawie dokumentów, jakich może żądać zamawiający od wykonawcy oraz form, w jakich te dokumenty mogą być składane, wynika że żądanie przez zamawiającego zaświadczenia właściwego naczelnika urzędu skarbowego odnosić się ma do wykonawcy, a nie do innych podmiotów.

Wobec powyższego Krajowa Izba Odwoławcza stwierdziła, że niezasadny jest zarzut, iż załączone do oferty Konsorcjum zaświadczeń o niezaleganiu w podatkach przez Seibus Polska Marcinkowski i Syp S.K.A. nie potwierdza spełnienia przez tego wykonawcę warunków udziału w postępowaniu. W ocenie Krajowej Izby Odwoławczej przedmiotowe zaświadczenie Naczelnika Urzędu Skarbowego Wrocław - Psie Pole z dnia 27 maja 2008 r. stwierdzające w punkcie I, iż zaświadcza się, że nie ujawniono zaległości podatkowych wnioskodawcy, wymienionego w części A, we ługu stanu na dzień 27 maja 2008 r. (figuruje w podatku od towarów i usług VAT), potwierdza niezaleganie przez tę Spółkę w opłacaniu podatków. Krajowa Izba Odwoławcza zaznaczyła, że ustalenia tego nie zmienia fakt zamieszczenia w tym zaświadczeniu informacji, że Spółka figuruje w podatku od towarów i usług VAT. Izba Odwoławcza wyjaśniła, że oznacza to tylko informację, iż Spółka jest podatnikiem podatku VAT. Reasumując, Krajowa Izba Odwoławcza uznała, że poprzez załączenie do oferty przedmiotowego zaświadczenia dotyczącego Seibus Polska Marcinkowski i Syp S.K.A. zaświadczenia dotyczącego drugiego z uczestników Konsorcjum, które go prawidłowości Odwołujący się nie kwestionował, Konsorcjum to spełniło wymóg części IV pkt 9.7 SIWZ - przedłożenia przez wykonawców

zaświadczenia o niezaleganiu w opłacaniu podatków.

oraz

Następnie Krajowa Izba Odwoławcza stwierdziła, że nie potwierdza

także zarzut niespełnienia przez Konsorcjum zawartego w części IV pkt 9.12 wymogu załączenia do oferty dokumentów potwierdzających

spełnienie przez Konsorcjum zawartego w części III pkt 3 SIWZ warunku udziału w postępowaniu dotyczącego posiadania doświadczenia wykonania zamówienia poprzez wykonanie z należytą starannością w okresie ostatnich trzech lat przed dniem wszczęcia

dozwał się

postępowania usługi transportu zbiorowego w ramach przewozów regularnych o łącznej wielkości pracy przewozowej nie mniejszej niż 800 000 wozokilometrów. Krajowa Izba Odwoławcza przypominała, że Odwołujący się zakwestionował okoliczności, iż dokumenty załączone do oferty Konsorcjum potwierdzają spełnienie przez Konsorcjum tego warunku. W ocenie Odwołującego się

wystawionych dla Bus Marco Polo Wroclawia 1992 Sp. z

referencji

o o. w liście

referencyjnym z dnia 30 maja 2008 r. wystawionym przez LG Display Poland Sp. z o.o.

„Biskupice podgórne nie wynika spełnianie przez opisaną w niej usługę wszystkich wymogów ustawowych koniecznych do uznania jej za przewóz regularny, natomiast w świetle treści listu referencyjnego z dnia 20 czerwca 2008 r. wystawionego przez Orbis Transport Sp. z o.o. w Warszawie nie jest jasne, czy w okresie ostatnich trzech lat przed dniem wszczęcia postępowania łączna wielkość pracy przewozowej nie była mniejsza niż 800 000 km. Krajowa Izba Odwoławcza zważyła, że w części III „Warunki udziału w postępowaniu” pkt 3 SIWZ Zamawiający zawarł warunek, zgodnie z którym o udzielenie zamówienia mogą się ubiegać wykonawcy, którzy „z należytą starannością wykonali w okresie ostatnich trzech lat przed dniem

wszczęcia postępowania lub wykonują, a jeżeli okres

działalności jest krótszy - w tym okresie; usługi transportu zbiorowego o wadach prowadzenia

przewozów regularnych o łącznej wielkości pracy przewozowej nie mniejszej niż 800 000 wozokilometrów”. Dalej Krajowa Izba Odwoławcza

wskazała, że w części IV „Sposób przygotowania oferty” pkt 9.12 i SIWZ

,iv

Zamawiający zawarł wymóg potwierdzenia spełnienia wykonawców tego

pkt 10

warunku poprzez załączenie do oferty w wykonanych w tym okresie lub

przez

wykonywanych wyżej określonych

wkazu

Usług

wraz z dokumentami potwierdzającymi, że usługi te zostały wykonane należycie. Następnie Krajowa Izba Odwoławcza wskazała, że w załączonym do oferty Konsorcjum liście referencyjnym z dnia 30 maja 2008 r. LG Display Poland Sp. z o.o. potwierdziła m.in., że „Marco Polo Sp. z o.o. obecna nazwa BUS Marco Polo Wroclawia 1992 Sp. z o.o. wykonywała i wykonuje przewóz w regularnej komunikacji specjalnej zamkniętej w okresie od 1 grudnia 2007 roku przez rok 2007 i obecnie nadal w 2008 roku” na jedenastu, wymienionych w tym liście liniach i w tym czasie wymieniony wykonawca wykonał łączną ilość 2.748.000 km. Krajowa Izba Odwoławcza w wyniku rozpatrzenia zarzutów Odwołującego się, iż przedmiotowe referencje nie potwierdzają wykonania przez Wykonawcę warunku opisanego w SIWZ, gdyż w jego ocenie, usługi w niej wskazane nie są przewozami regularnymi, z uwagi na niespełnienie przesłanek „regularności” i „powszechnej dostępności” wykazanej usługi nie

wyżej ozy
06 r.
podzieliła stanowiska Odwołującego się i /ch
wyjaśniła, że zdaniem Izby, wskazane

pojęcia, których definicji Zamawiający nie
podał, należy rozumieć w sposób zgodny z

obowiązującymi przepisami prawa. Krajowa
Izba Odwoławcza wskazała, że z treści

analizowanego listu referencyjnego wynika, że
wskazana w niej usługa stanowi

przewóz regularny specjalny. Z § w rozumieniu
art. 4 pkt 9 ustawy z dnia 6 września

2001 r. o transporcie drogowym "przewóz
regularny specjalny" oznacza "niepubliczny
ze

regularny określonej grupy osób, z wyłączeniem innych osób". W Krajowej Izby
przewoz Odwoławczej przewozy regularne specjalne są zatem rodzajem przewozów regularnych¹⁶

ocenie

Odnosząc się do zarzutu braku cechy "regularności" przewozów specjalnych Izba
stwierdziła, że wykonywanie przewozów regularnych specjalnych odbywa się według
ustalonego rozkładu jazdy, co Przystępujący wykazał, okazując taki rozkład na
rozprawie. Dalej Izba wskazała, że nie podzieliła także zarzutu, iż treść listu
referencyjnego dnia 20 czerwca 2008 r. Orbis Transport Sp. z o.o. w Warszawie nie
potwierdza warunku przepracowania przez Wykonawcę, w okresie ostatnich trzech lat

przed dniem wszczęcia postępowania, co najmniej 800 000 wozokilometrów. Z
referencji tej bowiem wynika m.in., że "firma Marco Polo Sp. z o.o. wykonywała
przewozy w regularnej komunikacji międzynarodowej (...). W okresie 2005, 2006 i
2007 roku Bus Marco Polo Wroclavia 1992 Sp. z o.o. wykonała na powyższych trasach
łącznie ok. 1.380.000 km". Krajowa Izba Odwoławcza wskazała, że biorąc pod
uwagę regularny charakter świadczonej usługi oraz ilość wykonanych przewozów
(1.380.000 km), należy stwierdzić, że z referencji tej nie wynika niezrealizowanie przez
tego Wykonawcę w okresie ostatnich trzech lat przed dniem wszczęcia postępowania o
zamówienie (tj. od 17.06.2005 r.) wymaganej przez Zamawiającego il
wozokilometrów, nie mniejszej niż 800.000. W ocenie Izby zasad kwestionowania
zatem tej referencji Odwołujący się nie wykazał. Zda

Izby w świetle dokonanych ustaleń należy stwierdzić, że

OŚCI

wymienionych dokumentów (referencji) potwierdza samodzielnie każdy z

przez Konsorcjum postawionego przez Zamawiającego warunku dotyczącego¹⁶
posiadania doświadczenia zawodowego w tym zakresie (część III pkt 3 SI

ności

rien}

Krajowa Izba Odwoławcza wskazała również, że Odwołujący się wykazał
zasadności zarzutu bezpodstawnego utajnienia przez Konsorcjum informacji
zastrzeżonych przez tego Wykonawcę. W ocenie Izby w

!-ego
WZ).
ę nie

szczegółowości Odwołujący się nie udowodnił, że zastrzeżona przez Konsorcjum część oferty
nie stanowiła tajemnicy przedsiębiorstwa rozumieniu art. 11 ust. 4 ustawy o zwalczaniu
nieuczciwej konkurencji, obec

tego Izba nie dopatrzyła się naruszenia przez Zamawiającego art. 8 ust. 2

>rzez
amu
d, w

Na koniec Krajowa Izba Odwoławcza wyjaśniła, że nie znalazła podstawy

uwzględnienia zawartego w piśmie procesowym Odwołujący się z dnia 16 września 2008 r. i podtrzymanego na rozprawie żądania unieważnienia przedmiotowego postępowania o zamówienie, w trybie art. 191 ust. 3 zd. 2 Pzp, w wyniku ustalenia, iż nie zachodzą okoliczności skutkujące unieważnieniem postępowania. Krajowa Izba Odwoławcza

ćobe

stwierdziła, że niewielka rozbieżność w treści ogłoszenia o zamówienie opublikowanego w Dz. U. UE, polegająca na przypisaniu warunków numerów od 1 do 5, które były zastosowane w treści SIWZ lecz ze względu na budowę formularza ogłoszenia i wynikającego z niego podziału na

poszczególne sekcje i podpunkty, numery te nie znalazły

tróści

sób

ogłoszenia, nie jest błędem, który można uznać za opisanie warunków w sposób odmienny, w różnych dokumentach. W ocenie natomiast Krajowej Izby Odwoławczej rozpatrywanie kwestii, czy wymaganie Zamawiającego, aby jeden z wykonawców wspólnie ubiegających zamówienie przedstawił wymaganą licencję jest bezprzedmiotowe, ponieważ obaj wykonawcy wspólnie ubiegający się o zamówienie przedstawili wraz z ofertą posiadane przez siebie licencje, zatem nie zachodzi przesłanka

określona w art. 146 ust. 1 pkt 6 ani 5 Pzp.

Krajowa Izba Odwoławcza zważyła, że zarówno Odwołujący się, jak i inni wykonawcy nie oprotowali zakwestionowanych w powyższym piśmie procesowym Odwołującego się zapisów SIWZ nie

zwrócili się również do Zamawiającego o udzielenie wyjaśnienia treści (art. 38 ust. 1 Pzp).

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art.

191 ust. 6 i 7 Pzp.

Na powyższy wyrok skargę wniosła Spółka z ograniczoną

odpowiedzialnością Dolnośląskie Linie Autobusowe i zaskarżając całość, wniosła o jego zmianę poprzez unieważnienie części Zamawiającego, polegającej na wyborze najkorzystniejszej oferty, nakładania ponownej oceny ofert i wyboru oferty najkorzystniejszej

ov\

przez

ę o
o

Waż

SIWZ

e art.

go w
mości

zanie

oraz

zasądzenie od Zamawiającego na rzecz Skarżącej kosztów postępo odwoławczej baw^a

tym kosztów zastępstwa procesowego według norm

przepisanych, ewentualnie o unieważnienie przedmiotowego postępów
udzielnie zamówienia.

norm

ania o

Skarżąca, na zasadzie art. 196 ust. 1 Pzp, zarzuciła Krajowej Iz

Odwoławczej naruszenie:

?ie

1. prawa materialnego, poprzez błędną wykładnię i niewłaści e

zastosowanie art. 24 ust. 2 pkt 3 w zw. z art. 24 ust. 4 w zw. z art. 89 st.

1 Pzp. poprzez stwierdzenie, że konsorcjum firm Sevibus Pol ka Marcinkowski
i Sip S.K.A. i Bus Marco Polo Waratslavia 1992 Sp. z p o.

spełniło wymóg części IV pkt 9.7 SIWZ;

25. art. 24 ust. 1 pkt 10 w zw. z art. 24 ust 4 w zw. z art. 89 ust. 1 I²P'

poprzez nie odrzucenie oferty, która została złożona przez wykoną cę
podlegającą wykluczeniu z udziału w postępowaniu o udziel nie

zamówienia;

3. prawa materialnego, poprzez błędną wykładnię i niewłaści we

zastosowanie art. 22 ust. 1 pkt 1 Pzp w zw. z art. 5 ust. 1 usta transporcie AY⁰
drogowym w zw. z art. 93 ust. 1 pkt 7 w zw. z art. 146^{ust-1}

pkt 5 ustawy, poprzez przyjęcie, że brak żądania od każdego członków²

Konsorcjum licencji na wykonywanie krajowego lub międzynarodowego drogowego przewozu osób nie stanowi podważenia unieważnienia postępowania na podstawie art. 146 ust. 1 pkt 5 ustawy, czyli, że Zamawiający nie dokonał wyboru oferty z racym

naruszeniem przepisów ustawy;

4. prawa materialnego, poprzez błędną wykładnię i niewłaściwe

zastosowanie art. 41 pkt 7 w zw. z art. 36 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 9 ust. 1 pkt 7 w zw. z art. 146 ust. 1 pkt 5 Pzp, poprzez przyjęcie, że za odzi

niewielka rozbieżność w treści ogłoszenia o zamówienie opublikowanego w¹⁶¹¹¹¹¹ Dz. U. UE, a treścią SIWZ, której nie można za opisanie warunków w^{aznac} sposób odmienny w różnych dokument

28.

Odpowiedź na skargę złożył uczestnik postępowania Konsorcjum S vibus Polska

ach.

Marcinkowski i Sij S.K.A. oraz Bus Marco Polo Wroslawia 199 Sp. z

o.o. Uczestnik wniósł o oddalenie skargi w całości i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania przed Sądem Okręgowym, w tym kosztów zastępstwa

procesowego.

Odpowiedź na skargę złożył także Zamawiający Gmina

ce.Kobierz)

Zamawiający - przeciwnik skargi wniósł o oddalenie skargi zasądzenie na jego^{0^1} rzecz kosztów postępowania przed Sądem Okręgowym tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

na, w

Skarga jest nieuzasadniona.

W ocenie Sądu Okręgowego Krajowa Izba Odwoławcza prawidła wo przeprowadziła postępowanie, wyprowadzając właściwe i trafne wnioski.

W pierwszej kolejności Sąd Okręgowy rozważył zarzut czwarty skrgi, tj. zarzut rozbieżności pomiędzy treścią ogłoszenia o otwarciu postępowania udzielnie zamówienia publicznego pn. "Transport zbiorowy w G Kobierzyce - linie między^{linle} gminne Wrocław - Kobierzyce" opublikowane Dzienniku Urzędowym UE 2008/[^]P1 154730 z dnia 17 czerwca 200 r. i treścią Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia (SIWZ). Skarżąca wskazała, iż rozbieżność ta zachodzi w części III pkt 2 SIWZ i dot. czy warunku posiadania licencji, wyjaśniając że z treści ogłoszenia o zamówieniu (w Dzienniku Urzędowym) nie wynika, co jest warunkiem pierwszym, a co jest warunkiem drugim. Skarżąca zarzuciła, że taka rozbieżność - pomiędzy treścią SIWZ a treścią ogłoszenia o zamówieniu jest niedopuszczalna (a t. 38 ust. 5 Pzp) i musi skutkować unieważnieniem postępowania, na podstawie art. 93 ust. 1 pkt 7 Pzp oraz stwierdzeniem nieważności umowy o wykonanie zamówienia, na podstawie art. 146 ust.

.ma o

1 pkt 5 Pzp. Sąd Okręgowy stwierdził.

iż faktycznie taka niedokładność zaistniała. W treści ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym

UE bowiem w opisie warunków nieprecyzyjnie o isano numerację tych warunków¹ faktycznie brak było tej numeracji, zaś num racja (od punktów 1 do 5) występuje' w ogłoszeniu zamieszczonym w P lskim

3fl.

publikatorze. Niemniej jednak za nieuwzględnieniem tego zarzutu Skarżą ej przemawiają dwa ważne argumenty.

W pierwszej kolejności zauważyć trzeba, że aby zarzut ten mógł skutecznie podniesiony przed Sądem w postępowaniu odwoławcz wywołanym na skutek wniesienia skargi na wyrok

być

ym,

Odwoławczej, powinien być najpierw zgłoszony w proteście (art. 180 ust 1, ust. 3 i ust. 8 Pzp), zgodnie z brzmieniem art. 191 ust. 3 Pzp w zw. z art. 94 ust. 2 Pzp w zw. z art. 381 k.p.c. Przepis art. 191 ust. 3 Pzp według st nu prawnego obowiązującego w niniejszej sprawie stanowi, że Izba nie m że orzekać co do zarzutów, które nie były zawarte w proteście. Izba bierze od uwagę z urzędu okoliczności skutkujące unieważnieniem postępowani o udzielenie zamówienia (...). Zarzut ten zatem w świetle art. 191 ust. 3 Pzp był spóźniony. Spostrzec należy, że protest Skarżącej z dnia 7 sierpnia 200 r. dotyczył zarzutu utajnienia informacji, czym Zamawiający miał dopuścić się naruszenia zasad uczciwej konkurencji, z proteście z dnia 11 sierpnia

Krajowej b;by

r. Skarżąca zarzuciła naruszenie zasady udzielania zamówień publicz określ wart. 7 ust. 1 Pzp, poprzez przeprowadzenie postępowania p zez Zamawiającego w sposób niezapewniający zachowania uczciwej konkur ncji oraz równego traktowania wykonawców. Oprócz tego w proteście z dni 11 sierpnia 2008 r. Skarżąca zarzuciła także naruszenie art. 89 ust. 1 Pzp p zez nieodrzućenie oferty, której treść nie odpowiada treści SIWZ oraz narus enie art. 89 ust. 1 Pzp. poprzez nie odrzućenie oferty, która została złożona rzez wykonawcę podlegającego wykluczeniu z postępowania o udzie enie zamówienia. W odwołaniu zaś z dnia 25 sierpnia 2008 r. Ska żąca podtrzymała jedynie zarzuty sformułowane w proteście z dnia 11 sie pnia 2008 r., a w żadnym z zarzutów protestu nie został podniesiony z rzut rozbieżności pomiędzy treścią ogłoszenia w publika torze Unii Europejs ej a treścią SIWZ. Niezależnie od tego skonstatować trzeba, że konsekwencją akiej jak wyżej rozbieżności nie jest nieważność zawartej umowy o wyko anie

2008

rych

zamówienia, ani konieczność unieważnienia postępowania o udzie le zamówienia. W związku z czym nie jest to już okoliczność, którą zgodnie rt. 191 ust. 3 Pzp Krajowa Izba Odwoławcza miała obowiązek brać pod uwag z urzędu, jako skutkującą nieważnością postępowania. Tym samym okoliczn taka, jako niezgłoszona uprzednio w proteście, a więc spóźniona nie pódł ga także rozpoznaniu przez Sąd Okręgowy na skutek skargi. Wskazać należy że ustawą z dnia 4 września 2008 r. o zmianie ustawy Prawo zamówień publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 23 września 2008 r. nr 171, poz. 1058) uchylony został ustęp 5 artykułu 38 Pzp, zaś zgodni z brzmieniem przepisów przejściowych, a to art. 4 ust. 1 ustawy z dni 4

września 2008 r. do postępowani o udzielnie

wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustavzamówienmp_{rz}e¹

konkurs ów

dotychczasowe, z wyjątkiem przepisów dotyczących zmiany ogłos zmiany treści ^{1S^}

• • . . zeń,

SIWZ, poprawiania omyłek w ofercie i przesłanek odrzuć nia oferty, które stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Zazna zyc należy, że drobnej rozbieżności pomiędzy treścią SIWZ i treścią ogłosz e'a o zamówieniu, zdaniem Sądu Okręgowego, nie można by uważać nawę za modyfikację SIWZ, a rozbieżność mogła być wyjaśniona w trybie proce wyjaśniania treści SIWZ, po myśli art. 38 ust. 1 i nast. Pzp.

Należy bo zauważyć, że warunki były wskazane zarówno w ogłoszeniu w Dzie

Urzędowym UE, jak w ogłoszeniach w polskich publikatorach. Różnica sprowadzały.^ do numeracji, a co za tym idzie braku czytelności ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym odnośnie do warunków nr 1-5 (zakresu ich o eny podmiotowej). Taka drobna rozbieżność mogła być wyjaśniona wskazanym trybie art. 38 ust. 1 i nast. Pzp. *Notabene* nie miała ona żadnego praktycznego znaczenia dla prawidłowego zrozumienia ogłoszenia^e IWZ

lem

przez Skarżącą, o czym także niżej.

nego

Nawet gdyby potraktować hipotetycznie tę rozbieżność jako ewen modyfikację S

IWZ

(co zdaniem Sądu Okręgowego nie jest uzasadnione), o do

modyfikacji treści SIWZ i zmiany ogłoszeń - co było przedmiotem zarzutu, stosuje się już przepisy znolizowane. Stwierdzić należy, że taka modyfikacja nie byłaby obecnie zakazana, a to wobec uchylecia ustępu 5 rt. 38 Pzp. Nie ma wpływu na ważność postępowania i ważność zawartej umowy albowiem nie jest to okoliczność, która przesądza o tym, że postępowanie obciążone jest wadą uniemożliwiającą zawarcie ważnej umowy w sprawie

WZ
tętną

zamówienia publicznego lub że zamawiający dokonał wyboru oferenta rażąco naruszającym ustawę.

wiem

Odnosząc się do zarzutu pierwszej skargi, Sąd Okręgowy stwierdza, że argumentacja Krajowej Izby Odwoławczej jest w całości trafna i prawidłowa, zaś zarzuty Skarżącej to jedynie polemika z przyjętym stanowiskiem Krajowej Izby Odwoławczej. Sąd Okręgowy za Krajową Odwoławczą przypomina, że zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 11

e
dził,

pod pojęciem wykonawcy rozumie się osobę fizyczną, osobę prawną, jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która ubiega

Izbą
Pzp,
albo
c. się

o udzielenie zamówienia publicznego, złożyła ofertę lub zawarła umowę w

sprawie zamówienia publicznego. Taką jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, występującą w przedmiocie postępowania o wyrażenie zamówienia publicznego jako wykonawca jest spółka komandytowo-akcyjna Sevibus Polska Marcinkowski i Spółka, ubiegająca się o jego udzielenie w Konsorcjum z wykonawcą Bus Marco Polo Wroclawia 1992 Sp. z o.o. Skoro warunek udziału w postępowaniu, wynikający z art. 24 ust. 1 pkt 3 Pzp i dotyczący niezalegania z uiszczeniem podatków, opłat lub składek na ubezpieczenie społeczne lub zdrowotne, z wyjątkiem przypadków uzyskania przewidzianego prawem zwolnienia, odroczenia, rozłożenia na raty zaległych płatności lub wstrzymania w całości wykonania decyzji właściwego organu, odnosi się do wykonawców, to nie odnosi się do wspólników lub akcjonariuszy spółki osobowej, będącej wykonawcą. W ocenie Sądu Okręgowego skoro wykonawca - spółka komandytowo-akcyjna

Sevibus Polska Marcinkowski i Spółka, jako jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej nie podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób prawnych, to jednocześnie nie może zalegać z jego uiszczeniem. A jeśli wykonawcami nie są wspólnicy i akcjonariusze tej spółki, to bezprzedmiotowe jest żądanie przedłożenia przez nich zaświadczeń o

niezaleganiu z uiszczeniem podatku dochodowego przez wspólnika. Przyjęcie przeciwnego stanowiska prowadziłoby do stworzenia po stronie Zamawiającego uprawnienia (niewynikającego z ustawy - Prawo zamówień publicznych) do żądania przedłożenia takich dokumentów. Żądanie takie należałoby potraktować jako naruszające przepisy Prawa zamówień publicznych, zakazujące nieuzasadnionego ograniczenia konkurencji.

ow.

>n

Ustosunkowując się do zarzutu trzeciej skargi, należy zauważyć, że podnoszenie tego

zarzutu w postępowaniu przed Sądem, wywołanym na skutek skargi jest spóźnione w świetle art. 191 ust. 3 Pzp. Aby zarzut en, bowiem mógł być skutecznie podniesiony przed Sądem w postępowaniu odwoławczym, wywołanym na skutek wniesienia skargi na wyrok Krajowej Izby Odwoławczej, powinien być najpierw zgłoszony w proteście (art. 180 ust. 1, ust. 3 i ust. 8 Pzp), zgodnie z brzmieniem art. 191 ust. 3 Pzp w zw. z art. 194 ust. 2 Pzp w zw. z art. 381 k.p.c. niezależnie od tego tylko na marginesie zaznaczyć należy, że wykonawcy Sevis Polska Marcinkowski i Sip S.. A. oraz Bus Marco Polo Wrocławia 1992 Sp. z o.o. jako jedyni w przedmiocie postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, występują łącznie jako

Konsorcjum. Jeżeli wykonawcy, niezależnie od wymogów SIWZ i ogłoszenia wykazali, iż każdy z nich spełnia warunek, to nie można im odmówić zarzutu z tego powodu, że wykazali więcej niż wymagane minimum.

Zdaniem Sądu Okręgowego nawet gdyby mimo

bezwzględnie obowiązującego, Zamawiający nie wymagał treści IP¹ i IP⁵ z udziałem wykonawców, wchodzących w skład Konsorcjum wykazał legitymowanie się określonym uprawnieniem, a Konsorcjum takie uprawnienie pomimo tego

wym

jako

z treści

rażająca

yz

wykazało, nie stanowiłoby to podstawy unieważnienia postępowania oraz nie przesądzało o tym, że zawarta umowa o wykonanie zamówienia jest nieważna o ile nie godziłoby to w innych uczestników postępowania. W zaistniałej sytuacji zarzucane obniżenie wymogów stawianych wykonawcom nie miało wpływu na przebieg postępowania, gdyż nie zostało ono w trakcie postępowania zmienione na bardziej restrykcyjne, a żaden podmiot nie został wykluczony z postępowania wskutek niespełnienia tego wymogu, dodatkowo zaś jedyne Konsorcjum, które się zgłosiło spełniło stawiany wymóg z nadkładem (tzn. każdy z konsorcjantów osobno spełnił wymóg stawiany SIWZ tylko jednemu z konsorcjantów). Nie zaistniała więc sytuacja, że zgłosiło się konsorcjum, w którym tylko jeden z jego uczestników spełniałby (zgodnie z wymogami SIWZ) warunki dotyczące licencji na wykonywanie przewozu drogowego osób. Przypomnieć należy, że Skarżąca zarzuciła, iż Zamawiający dokonał wyboru najkorzystniejszej oferty z rażącem naruszeniem prawa, gdyż brak było w treści SIWZ i treści ogłoszenia żądania od każdego

członków Konsorcjum licencji na wykonywanie krajowego przewozu

międzynarodowego drogowego przewozu osób, co stanowi w opinii Skarżącej podstawę unieważnienia postępowania na podstawie art. 146 ust. 1 pkt 5. Wymogiem Zamawiającego było przedłożenie licencji oferenta, Konsorcjum zaś jako jedyne ubiegało się łącznie o uzyskanie zamówienia i przedłożyło dwie licencje - każda dotycząca wchodzących w skład Konsorcjum spółek.

lub

żące

Ponieważ minimum wymogów zostało spełnione, w ocenie Okręgowego, nie można odmówić zarzutu z tego powodu, że spełniono więcej warunków niż było wymaganych

Pzp.

Skarżąca precyzyjnie wskazała, którego punktu SIWZ (tj. punktu drugiego) dotyczy wymóg licencji. Wskazała, że dotyczy to tylko jednego z wykonawców, zauważając przy tym, że w tym miejscu powinien dotyczyć wszystkich wykonawców. Wnioskować stąd należy, że takie sformułowanie wymogu dotyczącego licencji nie było niejasne dla oferentów, skoro w taki sposób zinterpretowała go m.in. Skarżąca. Sk

Sądu

skarżąca

SIWZ i treści ogłoszenia o
zamówieniu, usiłowała wykazać, iż
z tego powodu nie jest
o i

możliwe prawidłowo precyzyjne przygotowanie oferty oraz że mogło to wpłynąć na nieważność postępowania. Niemniej jednak treść zarzutu trzeciego skargi świadczy o tym, że nie było to przeszkodą dla poprawnego sformułowania oferty przez oferentów, także przez Skarżącą. Spostrzec również należy, że zarzut ten nie dotyczy tego, że zwycięskie Konsorcjum nie przedłożyło licencji służącej każdemu z wykonawców, wchodzących w jego skład, ale sytuacji, w której mimo braku takiego wymogu Zamawiającego, przedłożono takie licencje.

Odniesie się wreszcie należy do zarzutu niespełnienia przez zwycięskie Konsorcjum warunku dotyczącego wykazania wykonania usługi transportu zbiorowego w ramach przewozów regularnych, o łącznej wartości pacy przewozowej nie mniejszej niż 800000 wozokilometrów (zarzut drugi skargi). W pierwszej kolejności należy zauważyć, że Zamawiający nie sprecyzował pojęcia przewozu regularnego. Nie podał wprost definicji na potrzeby postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, a jak i nie odesłał w tym zakresie do pojęcia ustawowego przewozu regularnego. Dlatego też pojęcie użyte przez Zamawiającego nie musi być wykładane tylko i wyłącznie w drodze definicji ustawowej tego pojęcia zawartej w ustawie o transporcie drogowym. Natomiast definicje ustawowe mogą być pomocne w dokonaniu wykładni pojęcia użytego przez zamawiającego. Mając to zastrzeżenie na uwadze należy zauważyć, że zdaniem Sądu Okręgowego wykonanie usługi przewozu pracowników, wynikające z referencji LG Display Sp. z o.o. spełnia wymagany warunek. W ocenie Sądu Okręgowego był to przewóz regularny specjalny, spełniający jednocześnie przesłanki przewozu regularnego (w ujęciu ustawowym). Zgodnie z art. 4 pkt 7 ustawy o transporcie drogowym przewóz regularny to publiczny przewóz osób i ich bagażu w określonych

odstępach czasu i określonymi trasami, na zasadach określonych w ustawie i w ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe. Zarzut o regularny specjalny niepubliczny przewóz regularny określonej grupy osób

z wyłączeniem innych osób (art. 4 pkt 9 ustawy o transporcie drogowym). Wskazać należy, że omawiany przewóz dotyczył określonej grupy osób (pracowników LG Display Sp. z o.o.) z wyłączeniem innych osób, na ustalonej trasie i według uzgodnionego rozkładu jazdy (co nie zostało ostatecznie skutecznie zakwestionowane mimo poczynionych ustaleń przez Krajową Izbę Odwoławczą). Taki właśnie rodzaj transportu spełnia wymagania zawarte w ustawie o transporcie drogowym dla transportu regularnego specjalnego (*ar. wyrok WSA w Warszawie z dnia 26 stycznia 2006 r., VI SA/II/Na 1934/05*). Na uwadze należy mieć jeszcze, że sformułowanie wymogu SIWZ, dotycząc go licencji, wskazywało ogólnie na licencję w zakresie transportu drogowego o przewozu osób. Zatem zdaniem Sądu Okręgowego wykazanie wykonania przez zwycięskie Konsorcjum usługi transportu regularnego specjalnego spełnia wymagania Zamawiającego, określone w SIWZ albowiem przewóz regularny specjalny to nie publiczny przewóz określonej grupy osób z

ób,

wyłączeniem innych osób, spełniający jednocześnie przesłanki przewozu regularnego, o jakim jest mowa w art. 4 pkt 7 ustawy o transporcie drogowym (*patrz wyrok NSA w Warszawie z dnia 28 sierpnia 2007 r., I OSK 1306/06*). Należy także zauważyć, że za opinią wyrażoną przez Wojewodę Sąd Administracyjny w Warszawie (*wyrok z dnia 13 czerwca 2006 r., VI SA/Wa 718/06*) Sąd Okręgowy wskazuje, że dla uznania przewozu za regularny nie jest konieczne wykazanie spełnienia

woz

b z

ozu

awie

w dosłownym rozumieniu tego słowa wszystkich zamieszczonych w art. 4 pkt 7 ustawy o transporcie Najistotniejsze jest, iż zostało wykazane, że omawiana usługa przewozowa, będąca przedmiotem przewożenia określonej grupy osób, będących pracownikami LG Display, została

którzy byli dowożeni do pracy i z powrotem, według rozkładu jazdy. Pozostałe warunki nie muszą być spełnione w sensie dosłownym (wyrok WSA

ITU Warszawie z dnia 13 czerwca 2006 r., VI SA/Wa 718/06 - z uzasadnienia: Jeśli chodzi o kwestię przystanków, na których ma odbywać się wsiadanie i wysiadanie pasażerów, przyjąć trzeba - zdaniem Sądu - iż nie unicestwia przymiotu regularności przewozu sam fakt, iż uczniowie niepełnosprawni zabierani są przykładowo bezpośrednio z miejsca zamieszkania, zamiast z przystanku, albowiem właśnie to miejsce postoju pełni rolę przystanku, na którym następuje wsiadanie (wysiada też) pasażera. W ocenie Sądu fakt, iż przewóz zróżnicowany jest w zależności od potrzeb użytkowników, np. niepełnosprawnych uczniów, nie może wpływać na zaliczenie, do przewozów regularnych specjalnych, w rozumieniu art. 4 pkt 9 ustawy o transporcie drogowym. Przyjęcie innej wykładni doprowadziłoby - zdaniem Sądu sytuacji, w której wystarczyłoby zatrzymywać się tu innym, niż przystanek, z ustalonym miejscem postoju, by uniknąć

zakwalifikowania spornego przewozu, regularnego. Podobnie, jeśli chodzi o kwestię cennika oferty podanego do publicznej wiadomości, to uznać należy, iż przesłanka ta nie jest istotna z punktu widzenia prawidłowej kwalifikacji prawnej danego przewozu, jako niepublicznego przewozu regularnego specjalnego. Ponadto należy podkreślić, iż opłata została określona poprzez ustalenie wysokości wynagrodzenia za wykonaną usługę. Nawet jeżeli by jednak hipotetycznie uznać, że warunek ten nie może być spełniony, takiego przewozu nie można uznać za regularny z uwagi na to, że nie był powszechnie dostępny, to należy mieć na uwadze referencje Orbis Transport

7 o
do

Sp. z o.o., gdzie ilość wykonanej przez Bus Marco Polo Wroclawia 1992 o.o. usługi transportu zbiorowego w ramach przewozów regularnych wyniosła 1.380.000 wozokilometrów. W zakresie tych referencji Sąd żąda

zarzuciła, że nie wiadomo, w jakim czasie została ta usługa wykonana, według SIWZ łączna ilość wozokilometrów nie mniejsza niż 800 tys., została wykonana w ciągu ostatnich 3 lat przed dniem postępowania Tymczasem z referencji tych wynika, iż usługa

Sp. z
nych
żąda
gdyż
miała
żęcia

wykonana w okresie 3 lat i 6 miesięcy, zatem nie jest jasne, czy w ostatnich trzech latach przed dniem wszczęcia postępowania łączna ilość

kresie
ta została

pracy przewozowej nie była mniejsza niż 800 tys. wozokilometrów. bowiem Jeżeli większość usługi świadczonej przez Bus Marco Polo, Wroclawia 1992 Sp. z o.o. na rzecz Orbis Transport Sp. z o.o. została wykonana na początku 2005 r., to wykonawca nie spełnia warunku udziału w postępowaniu określonego przez Zamawiającego. W ocenie Sądu Okręgowego także i ten zarzut należy uznać za nietrafiony. Trzeba bowiem mieć na uwadze to, że zgodnie z zasadami logiki i doświadczenia życiowego nie jest uzasadnione twierdzenie, a by większa część usługi w łącznej ilości wozokilometrów 1.380.000 została wykonana w pierwszym półroczu 2005 r., biorąc pod uwagę fakt, że usługa w tej wysokości pracy została wykonana na przestrzeni trzech lat. Przetarg ogłoszono w czerwcu 2008 r., zatem Spółka powinna wykazać, że w tymże trzyletnim okresie (od czerwca 2005 r.) wykonała usługę o mniejszej ilości pracy przewozowej niż 800 tys. wozokilometrów. W pierwszym półroczu 2005 r., nie wynikające z referencji nie podlega zaliczeniu wymaganego okresu. Zwracając jednak uwagę na to, iż ilość wykonanej pracy w latach 2005, 2006 i 2007 znacznie przekroczyła ustanowiony minimalny próg, to nawet odejmując z tych lat pracę wykonaną w pierwszym półroczu 2005 r., zdaniem Sądu Okręgowego należy uznać, że w wymaganym okresie Spółka Bus Marco Polo Wroclawia 1992 z ograniczoną odpowiedzialnością, wykonała usługę przewozu w ilości nie mniejszej niż wymagane 800 tys. km. Spostrzec bowiem trzeba, że wykonana usługa w pierwszym półroczu 2005 r. stanowi czasowo zaledwie 1/6 z wykonanych 1.380.000 km na przestrzeni lat 2005-2007. Jeżeli więc mowa jest o przewozach regularnych, to nadatek (ponad 800.000) wynosi 580.000 wozokilometrów. Kierując się

doświadczeniem życiowym, przy uwzględnieniu regularności przewozu trudno przyjąć,

by w pierwszym półroczu (niecałym nawet) 2005 r. wykonywano

ponad 72 % przewozów z okresu trzech lat (2005-2007), co oznaczałoby, że pozostałe 28% wozokilometrów w okresie ponad 2 lat 6 miesięcy wykonano niecałe 28% wozokilometrów. Dlatego wniosek skarżący nie został uwzględniony. (że w

Wobec złożonych wniosków w zakresie kosztów postępowania skargowego przez Skarżącego, Zamawiającego i Interwenienta - Konsorcjum Sąd orzekł o tych kosztach w oparciu o treść art. 98 k.p.c. i §12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349) przy uwzględnieniu § 4 ust. pkt 2 lit. b rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 lipca 2007r. w sprawie wysokości oraz sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. z 2007 r., nr 128, poz. 886).

Wobec powyższego należało orzec jak w wyroku, na podstawie art. 198 ust. 2 zd. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych.

48.